BUDAPEST, 1942 JUNIUS 17 — II. ÉVFOLYAM 25. SZÁM.
A. c.
20
fillér

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

Múlik a láz...
A sebesült honvéd nemsokára hazatérhet.

BOKRÉTÁSOK

Mosolygó szép lány — dallás legény: hogyne hódították volna meg a bécsiek szívét!

A harcterek sebesültjeit, rokkantjait hálás gondossággal és szeretettel látják el szövetségeseink és barátaink is. A színházak, mozik műsorát úgy állítják össze, hogy elsősorban őket szórakoztassa, a legjobb szállodákat, a legszebb nyaralóhelyeket és üdülőket az ő számukra tartják lefoglalva, **ha az opera díszpáholyában megjelennek, a közönség felállva tiszteleg előttük** és leáll minden forgalom, ha egy mankós, egyenruhás fiatal hős sántikál át az útkereszteződésen ...

Az új Európáért váll-vállmellett küzdő nemzetek sebesültjei tiszteletére a Németbirodalom Bécsben rendezte meg első nagy műsoros estjét. A magyar, német, olasz, finn, horvát és szlovák katonák egy-egy félórára az otthon muzsikájában, régen látott színeiben, ősi viseletében gyönyörködve, elfelejtették a nehéz időket.

A **magyar sebesültek** könnyes szemekkel, ujjongva tapsoltak a Bécsben szereplő **Magyar Bokréta Szövetség szakmári, derecskei, nádasddaróci, szatmárököritói és karádi csoportjainak, — a bokrétások meg úgy nótáztak, úgy cifrázták, úgy járták a párnatáncot, verbunkost, csürdüngülőt és kanásztáncot, hogy a zsúfolásig megtöltött terem nyolc nemzethez tartozó fiai zúgó tapsok között alig akarták leengedni őket a színpadról!**

Bécs városát is percek alatt meghódították ezek a kedves, színes, virágos csoportok, úgyhogy reggeltől-estig — akármerre jártak — sűrű sorokban kísérték őket mindenfelé az álmélkodó bécsiek. **Hálából a szíves fogadtatásért azután „különbemutatót" rendeztek bokrétásaink a hirtelen egybesereglett nézőközönség előtt ...**

A német katonazenekar játszik a magyar bokrétások fellépte előtt

A karádi híres kanásztáncot is megcsodálják a tengelyhatalmak katonái

Két bokor virágos pünkösdi rózsa a bécsi színpadon; a szakmáriak táncolnak, a közönség ...

Városnézés közben a Kapucinusok templomának híres kriptáját is meglátogatták a magyar lányok

BÉCS VÁROSÁBAN

↑ Az előadás után — amint látjuk — következett a ráadás! Vidám nótaszó verte fel az utcát s a derék német sógorok szorgalmasan tanulták a csárdást, ha még nem ment a dolog...

...a magyar lányok megmutatták, hogy is kell aprózni a lépést →

...mosolyogva tapsol! Az első sorban Sztójay Döme berlini magyar követünk és Bohle német államtitkár ↑

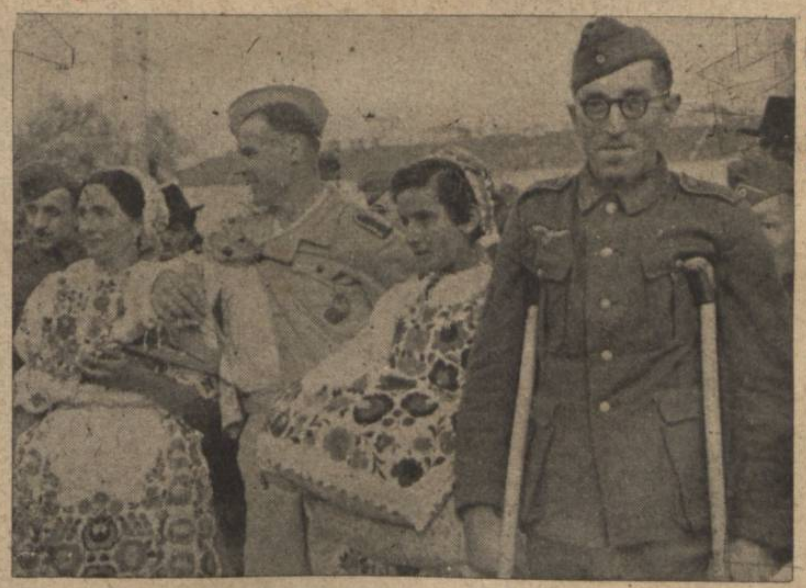

← Az egyik Afrikában sebesült meg, Rommel katonája, — a másiknak Ukrajnában érte golyó a lábát, most magyar lányokkal sétálnak Bécsben: ilyen a katonasors

Barátság ide, barátság oda — az elsőbbség mégis csak a magyar honvédeké itthon is, idegenben is!

BÚCSÚZÓ A PÁLYAUDVARON. Hazaindulnak a magyar lányok... →

MAGYAR VETÉSJELENTÉS

KALÁSZBA SZÖKKENT A BÚZA: — JÖVENDŐ KENYERÜNK...

A ZÖLDTAKARMÁNYT A KASZA HARSOGVA SZELI

JAVÁBAN FOLYIK A KUKORICAKAPÁLÁS

A SZÁNTÓFÖLDI KALARÁBÉ IS PIACRA KERÜL MÁR

ÜLTETIK A TÉLI KÁPOSZTA PALÁNTÁIT

BOKROSODIK SZÉPEN A BURGONYA

DOLGOZNAK AZ ASSZONYOK A HATÁRBAN...

ERÖSÍTIK A SZŐLŐT A MELEG NAPOK

ÖNTÖZIK A SZÁNTÓFÖLDI SALÁTÁT

KIVIRÁGZOTT A SZÁNTÓFÖLDI BORSÓ

EMBERMAGAS A ROZS,
— áldást igér, de égi segítség kell a dolgozó, reménykedő magyar gazdának...

TAKARMÁNYFORGATÁS

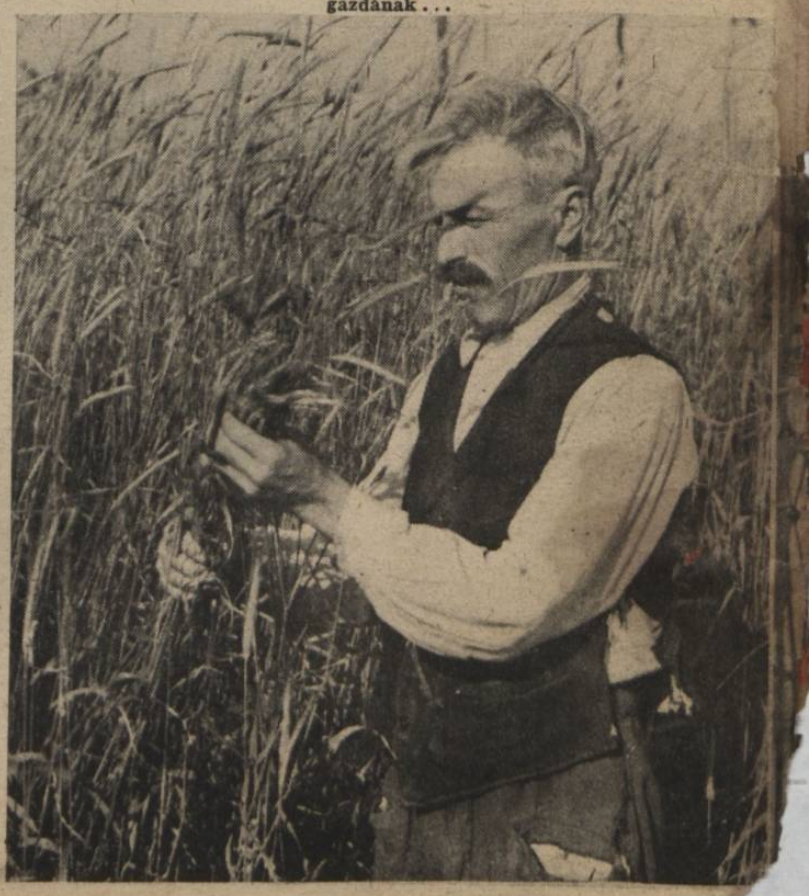

A VADVIZEK BIZONY SOK HELYEN ELLEPIK MÉG A FÖLDEKET S NAGY KÁROKAT OKOZNAK

HÉTRŐL HÉTRE

V

Szégyen és gyalázat

a Londonban és Washingtonban elfogadott háromhatalmi szerződés, amely immár hivatalosan az angolszászok európai hóhérjának nevezte ki a szovjetet. Molotov járt az angol fővárosban megtárgyalni és a helyszínen aláírni az új egyezményt s csak most tudta meg a világ, hogy angol győzelem esetén a vörös hordákra átruházott feladat lenne az európai népek „fékentartása", — nehány átmeneti évtizedig . . . Szinte megfoghatatlan ez az elaljasodás a demokrácia annyit hirdetett és annyiszor meghazudtolt alapelveinek ilyen durva felrúgása és lomtárba vetése. Fényes palotákban élő milliomosok, kápráztató fényűzésben elbágyadt urak, megrögzött s minden hájjal megkent kapitalisták, ájtatoskodó vezető emberek az angolszász világhatalom élén, egyetlen tollvonással r á u s z í t j á k a gyilkosokat, az istenteleneket, a tulajdon halálos ellenségeit, szegény és kis nemzetek véráztatta földjére, letaposni a kultúrát, az életet, az ezerszer megérdemelt boldogulást, csak azért, hogy romlott uralmukat az emberiség megzsarolására tovább is fenntarthassák! Hát nem pirul el mindenki, aki valaha is, parvenű előkelősködésében az angolszászokat majmolta? Nem mozdul meg a lelkiismeret az olyan nagyképű mindenttudókban, akik még ma is két front között imbolyognak, a rend és a tulajdon áldásait élvezik s mégis az angolokról rebesgetnek szerelmes híreket, hogy úribbnak látszódjanak? Legyen mostmár vége ennek a vánnyadt és lelki semlegességet nyögő viselkedésnek s álljon mindenki a fenyegetett európai nemzetek oldalára, minden kétértelműség nélkül. Vagyont, jólétet, megélhetést és száraz kenyeret is, ez a föld és ez a nép ád az előkelőeknek és a szegényeknek — s nem Anglia! A brit birodalom, amely most népek hóhérjának szerződtette a szovjetet, megtanulta a boldog időkre a modort, de a nagy történelmi döntések óráiban bennünket sohasem segített. A tengelyhatalmak oldalán álljuk a harcot szabadon az angolszászok és vörös zsoldosaik ellen, Magyarország, Európa és az emberiség haladása érdekében!

A rózsaszínű polgárt

véglegesen cserbenhagyta a vörös szociáldemokrácia; s csodálatos módon meg sem nyikkan a baloldali sajtó a taszítástól, pedig azelőtt minden „polgár — munkás — földműves" egyesülés álhírére hasábokat szentelt. Hányszor olvastuk a társadalmi ranglétra magas fokain ágaskodó urak írásaiban, hogy a marxisták elfogadták a nemzeti alapot s meg kell ragadni a kezüket, mert csak az egységben az erő s nincs okunk gyanakodni a szociáldemokraták vezetőségének őszinteségében. Hányszor olvastuk a Népszavában, hogy Petőfi így, Kossuth Lajos úgy, és Rákóczi amúgy . . . Úgy csöpögtek már a hazafiúi érzemények, mint a jégcsap az ereszen, tavaszkor. Most azután összeült a „magyarországi" szociáldemokrata párt országos vezetősége és határozatot hozott „célkitűzéseinek változatlanságáról . . ." Pajor elvtárs deklarációja szerint, a szociáldemokrata párt és a hozzátartozó szervezetek megingathatatlanul állanak a szociáldemokrácia eszméi mellett és semmiben sem térnek el a lefektetett alapelvektől és a kongresszusok által megállapított keretek és módszerek összességétől . . . Ez a határozat felrobbantotta és megsemmisítette a rózsaszínű polgárok csalfa reményeit, de elvette egyben a lehetőségét is annak, hogy egyes intellektuális körök, burkolt céljaik szolgálatában, a marxisták nemzeti színeváltozásáról csevegjenek. A szociáldemokrata párt ragaszkodik a régi programjához, vallja az osztályharcot, a nemzetköziséget, a forradalmi végcélt, s a proletárdiktatúrát, vallja az elkülönülést, a történelmi materializmust és a vallásos élet megszorítását. A szociáldemokrata párt kiállott a régi és változatlan programja mellé, amely már egyszer a k o m m u n i s t a e g y e z s é g o k m á n y aláírásához elvezette, Magyarország leggyászosabb korszakában! M i r e v a l ó v o l t e z a t ü n t e t é s . . ? Miért akarják a megmaradt zsidók veszélyes és gyászos útra terelni a magyar munkások egy tekintélyes részét, amikor van bajuk, bánatuk éppen elegendő?! Mit akarnak a Pajor Rudolfok háborús küzdelmeink idején? A dolgozó magyar munkás szeretete és testvéri megbecsülése veti fel ezeket a komor kérdéseket, a zsidó aknamunka zsoldosai előtt!

A magyar föld

kérdéseit valóban figyelemreméltó tárgyilagossággal és a gyakorlati tudás öntudatos szellemével tárgyalta végig a Felsődunántúli Mezőgazdasági Kamara székesfehérvári közgyűlésén. Az elnöki és az igazgatói beszámoló és a józan hozzászólások feltárták a legsürgősebb teendőket, amelyekben a mezőgazdasági dolgozók túlnyomó többsége egyetért. Hangoztatták Székesfehérvárott, hogy a t e r m e l é s é s k ö z e l l á t á s szoros együttműködésére feltétlenül szükség van, mert eddig nem volt meg a kívánatos összhang és részben ennek tulajdonítható, hogy a közellátásban mutatkozó nehézségek indokolatlanul nehezítik a termelést is. „A h e l y e s k ö z e l l á t á s i p o l i t i k á n a k a s z á n t ó f ö l d ö n k e l l k e z d ő d n i e , v a g y i s , a t e r m e l é s h e l y e s b e á l l í t á s á b ó l k e l l k i i n d u l n i . . ." Sürgették Székesfehérvárott a mezőgazdasági érdekképviselet intézményeinek r e f o r m j á t, avval a kézenfekvő, ésszerű indokolással, hogy a földművelésügyi igazgatást csak úgy lehet lényegesen tehermentesíteni, ha a minisztérium az i r á n y í t á s é s a z e l l e n ő r z é s feladatkörét látja el csupán s a termelési tennivalókat a megerősített é r d e k k é p v i s e l e t e k hatáskörébe utalja. A kamara az érdekképviseletek megfontolt javaslatainak fokozott mértékben való figyelembevételét kérte s a gazdasági cselédek, munkások és kisgazdák gabonajárandóságának magasabb megállapítását. Kifogásolták az ipari és mezőgazdasági árak aránytalan különbségeit és egyes mezőgazdasági termények árainak és az állatárak rendezését kívánták. A közgyűlés behatóan foglalkozott a fontos mezőgazdasági részletkérdésekkel is és bebizonyította tudással, hozzáértéssel, s különösen az országos érdekek állandó figyelembevételével, hogy Magyarországnak a nagy érdekképviseleti szervekben, egyelőre még parlagon heverő, hatalmas munkaereje várja a bekapcsolódást az építőmunkába. A magyar föld erejét, terményeit, de ugyanakkor szabad szellemi kincseit is be kell állítani nagy nemzeti feladataink megoldásának új erőket váró munkakörébe.

Medvék és nyulak

ellen panaszkodtak a képviselőházban az interpelláló honatyák. Elszaporodtak a kicsi és a nagy vadállatok az ország területén, s mert szükség van minden talpalatnyi termőföldre és érzékeny minden gazdasági kár a szükség éveiben, természetes dolog, hogy a dolgozó mezőgazdasági kisember jobban megérzi mostanában a vadaktól származó károsodását. A medvék a székelység munkaeredményét veszélyeztetik fent a hegyek között, a nyulak pedig az ország lapályosabb helyein rágják meg a gyümölcsfákat és megdézsmálják bizony a szegény emberek termését, olykor még a kertekben is... Ismerjük az összes védőbeszédeket arról, hogy nagy összeg kerekedik elő évenként a vadállományból s hogy az elszenvedett károkért térítés jár a gazdáknak, de nem ezekben az indokokban rejlik a dolog veleje. A védelmi főszempont a v a d á s z a t m a r a d, a szép, uras és egészséges sport dús lehetőségeinek biztosítása . . . A v a d á s z p a r a d i c s o m és a m e z ő g a z d a s á g i p a r a d i c s o m k e r t érdekeit ugyanis nem lehet már összeegyeztetni a mai időkben s valamelyik fél — vagy a vadász, vagy a termelő gazda — kicsit hátrább kell szoruljon az egyezkedésben. Fölösleges mondani, hogy melyik oldalon állunk. Csak a vadászatot lehet megdrágítani és szűkebb térre szorítani s joga kell legyen minden gazdának ahhoz, hogy földjétől a vadállatokat a saját eszközeivel is távol tartsa. Ez volt a folyamat mindenütt a világon, ahol megsűrűsödött a nép, elaprózódott a föld s minden rögöt meg kellett művelni a nép tisztes eltartására. Sohasem tudjuk többé vadhús-szállítással pótolni azt, amit a gondos, szorgalmas földműves keze termel. Ennek az igazságnak a következményeit kötelességünk egyszer s mindenkorra levonni, még akkor is, ha a jövőben kevesebb puska durrog a határokban, mert többet ér a szelíd állatállomány — a gyümölcs, a zöldségféle és a termés, — milliónyi medvénél és nyúlnál! Vagy talán az a baj, hogy ez az igazság — túlvilágos? . . .

Távoli dallamokat

óhajt a közönség, s távoli melódiákban érzi a „nagy életet", — írja az egyik baloldali lap zenei tudósítója, aki beszámol egy tengerszemű csilei énekesnő gitáros és tomboló sikeréről a budapesti Vigadóban. Kicsi a hangja az idegen dalnoknőnek és elkoptatott műdalokat énekel hangulatvilágításban a portorikói éjszaka suttogásáról, amit eddig csak szivarfüstben ismertünk. De a közönség „az afrikai hőségben verejtékező nézők, még félóráig is ott maradtak az előadás után, s székekre állva ráadást követeltek" — a portorikóból. A jószívű dalnoknő pedig csak gitározott tovább a lesötétített teremben, s búgta, turbékolta, fülemülézte és csalogányozta a nagyérdemű közönségnek a legszebb és legropogósabb portorikókat, amíg a székenállók lefordultak a távolba húzó nagy érzésektől s a zenei tudósító így kiáltott fel: „A csillagragyogásos, sósillatú, adriai éjszakákra emlékeztünk, amikor a sétálgató közönség elkábultan hallgatta a spanyol tangókat . . ." Ilyen zűrt okozott Budapesten, „távoli" dallamaival, a csilei dalnoknő, 1942 júniusában, a világháború kellős közepén. Engedelemért könyörgünk, ha kifejezzük azt a szélsőséges gyanúnkat, hogy az „exotikum varázsában" üvöltöző polgárok és egyéb székenállók tömény túlnyomósága — z s i d ó v o l t . . . A portorikói zenétől ugyanis, a tudomány legújabb állása szerint, az izraeliták kábulnak adriai sósillatba és miegyébbe. Zsidók sétálgattak a strandokon és a zsidók rajonganak minden távoli dallamért szinte félőrülten, akár zenei a dallam, akár politikai . . . Az idegenségben van, vár, les a n a g y é l e t, bármilyen hangszeren is rikolt fel a bolygó zsidó reménykedése. Mi azonban a „nagy életet" ezen az árva földön keressük és akarjuk! Legyen tilinkó a művészet, ha nincs másra tehetségünk, de a miénk legyen. A magyar ég csillagjárását figyeljük s útját a kegyetlen harcoknak; a történelem vaderős dallamából lessük ki a magyar ütemeket; életet, munkát, igazságot vágyunk magyar milliónak és várjuk a feltámadás, az új élet és az új világ békemuzsikájának felharsogását, az ősi magyar földön! S az Isten megsegít bennünket, — hogy ne a távoli dallamok győzzenek . . .

MAGYARORSZÁG KORMÁNYZÓJÁNAK SZÜLETÉSNAPJÁT ÜNNEPLI AZ ORSZÁG. „FÉNY NEVÉRE, ÁLDÁS ÉLETÉRE . . .“

1933–1942...

Kilenc évvel ezelőtt, június 18-án látogatta meg vitéz Gömbös Gyula Hitler Adolf birodalmi kancellárt és megvetette alapját a tengely-barátságnak. Mély megilletődéssel emlékezünk meg erről a történelmi napról. Képünkön Gömbös Gyula, Hitler Adolf és balszélen Frick belügyminiszter állanak az erfurti dom előtt s a felvonuló csapatok tisztelgését fogadják 1933 június 18-án. (Gömbös Gyula háta mögött Mecsér András áll)

MAGYAR

KÁLLAY MIKLÓS
m. kir. miniszterelnök látogatása Hitler vezér és kancellár főhadiszállásán. „Magyarország rendületlenül áll nagy szövetségese oldalán“, — ebben a mondatban foglalhatjuk össze a látogatás célját és eredményét

RIBBENTROP birodalmi külügyminiszter fogadja Kállay Miklós miniszterelnököt és kíséretét, a vezér főhadiszálláson

HONVÉD SEBESÜLTEK ÉRKEZÉSE a budapesti Déli-pályaudvarra

AZ IFJUSÁG ORSZÁGOS VEZETŐJÉNEK meghívására Budapestre érkeztek az olasz ifjuság vezetői. A vendégek budapesti tartózkodásuk során meglátogatták a Testnevelési Főiskolát.

KÉPHIRADÓ

GYÖRFFY-BENGYEL SÁNDOR
m. kir. közellátási miniszter meghalt. Katonai pályáján és a miniszteri székben, a kötelességteljesítés mintaképe volt. Hosszú hónapok óta súlyos betegen dolgozott hazájáért

A HÁRMAS-HATÁRHEGYI VITORLÁZÓK,
a repülés védőszentjének, Borostyános Szent Szűznek tiszteletére ünnepséget rendeztek. Tábori mise után dr. Géricziczy Pál, jászóvári prépost megáldotta a vitorlázógépeket

MAGYAR-HORVÁT VÁLOGATOTT LABDARÚGÓMÉRKŐZÉS (1:1)
A horvát védelem tisztáz Szusza és Bodola előtt

MAGYAR-HORVÁT KÉZILABDAMÉRKŐZÉS (9 : 0). Erdődy, a magyar csapat gólzsákja gólt dob

MINDEN RÖGÖT, minden fűszálat kihasználnak harc közben. Eredményesen támogatják egymást tűzükkel. . .

LEVENTEROHAM EGY KISERŐD ELLEN...

LÉPÉSRŐL-LÉPÉSRE előre küzdik magukat. A drótakadály sem tartóztatja fel őket: gyakorlott mozdulatokkal kezelik a drótvágóollót. . .

AZ ORSZÁGOS LEVENTENAPOK SORÁN
az egyik leventealakulat harcszerű gyakorlatokat mutatott be. Géppuska támogatja a kiserődöt megközelítő rohamjárőrt

. . . A KEMÉNY HARCCAL megközelített kiserődöt rohammal vették be.

LÁNGSZÓRÓS LEVENTE. Ismeri veszedelmes fegyverének lehetőségeit és ki is használja azokat. . .

Világ

HITLER ÉS MANNERHEIM TALÁLKOZÁSA

Balszélen Risto Rity finn államelnök

CHRISTIAN DÁN KIRÁLY
30 év óta uralkodik. A király és a trónörökös pár a dán nép hódoló köszöntését fogadja

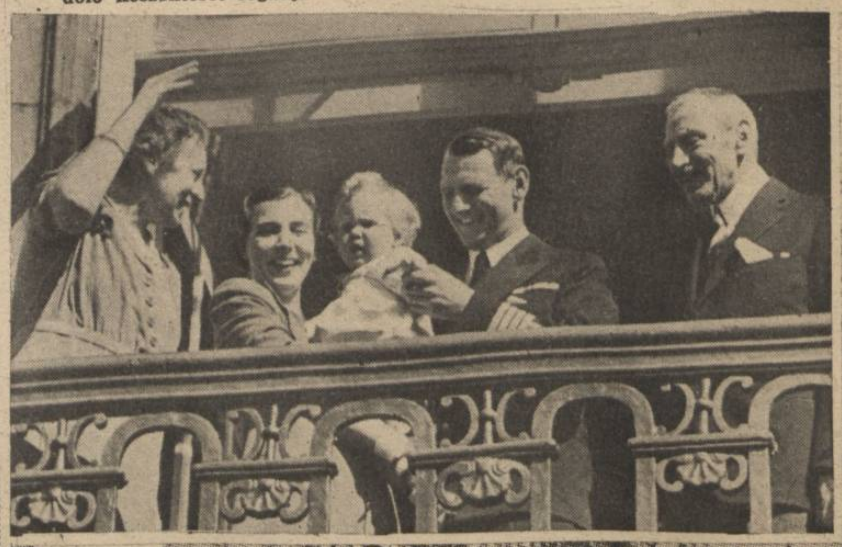

NÉMETORSZÁG ELSŐ KATONÁJA GRATULÁL FINNORSZÁG ELSŐ KATONÁJÁNAK . . .

PÁRISBAN
ledöntötte a nép VII. Edward angol király szobrát a talapzatáról, hogy kifejezze tiltakozását a párisi lakónegyedek esztelen bombázása miatt . .

MADRID
újjongva fogadja az Azur-hadosztály szovjetföldről hazatért csapatrészeit

SPANYOL-MAROKKÓ KALIFÁJA MADRIDBAN
A fiatal kalifa (csíkos ruhában) Franco államelnököt látogatta meg

Világ

PRÁGA TÜNTET HACHA ELNÖK POLITIKÁJA MELLETT
s élesen elítéli az angol zsoldba szegődött gyilkosokat és bujtogatókat...

MAGÁNTULAJDON UKRAJNÁBAN
Ukrán földművesek a birtokbahelyezés kiosztott okmányát olvassák. A kolhozok helyét elfoglalják a kisbirtokosok

NAKAO YAHAGI EZREDES,
a japán hadsereg-főparancsnokság sajtó-osztályának új vezetője

A HADSEREG NAPJA TOKIÓBAN
Százezrek ünneplik a Tenno győztes katonáit

AZ OLASZ KIRÁLY,
a Duce, Caballero vezérkari főnök és Bono marsall jelenlétében kitünteti legvitézebb katonáit

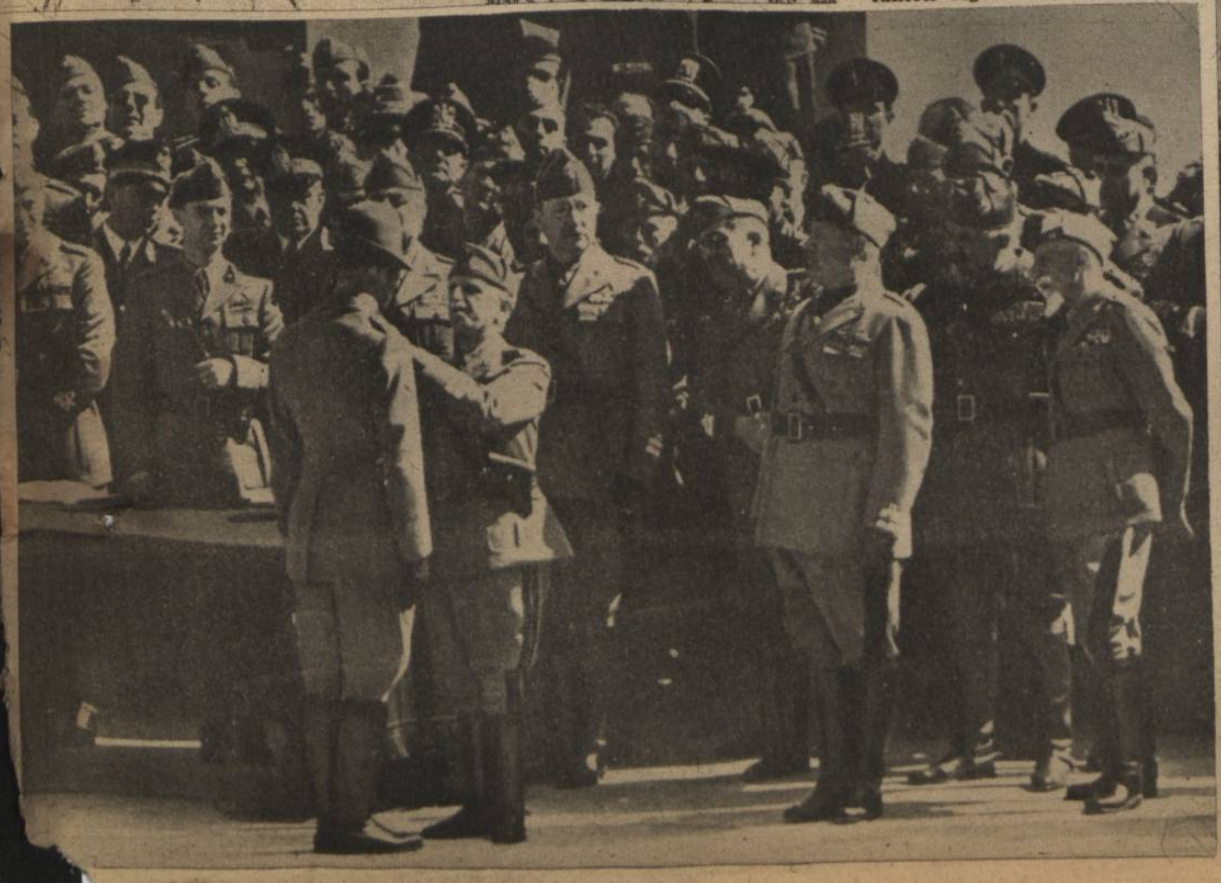

Angol vereség

Az egyesült német-olasz haderők áttörték Északafrikában a kétségbeesetten védelmezett és aknamezőkkel elzárt angol védelmi vonalat s váratlan gyorsasággal vették fel a harcot a kiépített új állásokba visszavonult brit csapatokkal. Bir Hacheim elfoglalása, rendkívül fontos hadműveleti pontot juttatott Rommel csapatainak kezébe s megsemmisítette az angolok oldalán küzdő francia erők zömét. **Rommel** a fontos sivatagi utak birtokában **észak felé fordult,** s bekerített egy nagyobb ellenséges erőcsoportot. **A brit arcvonal déli támaszpontja elesett s az angol hadvezetőség is Tobruk rövidesen bekövetkezhető ostromára számít.** Az angol páncélos haderő szétugrasztott és megmaradt részei **El Aden**-től nyugatra próbálják a lendületes és hatalmas nyomást, legalább a csapatok átszervezéséig fenntartani. **Sivatagi homokviharokban, szörnyű hőségben, az emberi akaraterőt a végsőkig kipróbáló körülmények között, az olasz és a német harcosok csodával határos hősiséggel küzdenek s önfeláldozásukat megjutalmazza a büszke eredmény!**

ROMMEL dicsőséges páncélosait figyeli

A KÉT HADVEZÉR TANÁCSKOZÁSA.
Az olasz Bastico tábornok (középen) és Rommel vezérezredes az afrikai főhadiszálláson

↓ OLASZ ERŐSÍTÉS BEVETÉSE A HARCBA

ELŐNYOMULÁS az elfoglalt angol lövészárokban...

↑ OLASZ UTÁSZOK LÁNGSZÓRÓS TÁMADÁSA EGY ANGOL HARCKOCSI ELLEN. Páratlanul érdekes képünkön az angol páncélost m pusztító tűzfüggöny takarja

NÉMET ZUHANÓBOMBÁZÓK megrohanják a felvonuló angol páncélosokat

Afrikában

KATTOG A GÉPPUSKA, DE A NAP FORRÓ TÜZE SEM VESZÉLYTELEN...

FIATAL FASISZTÁK AZ AFRIKAI FRONTON AZ ELSŐ VONALBAN KÜZDENEK A GYŐZELEMÉRT

OLASZ HARCOSOK megközelítik a súlyos ágyútűzben az angolok sziklaerődjét

NÉMET PÁNCÉLTÖRŐK fogadják az angol harckocsikat...

A LÉGI HARCBAN LELŐTT angol Bristol-Blenheim roncsai a sivatagban

OLASZ KATONÁK TERELIK AZ ELFOGOTT ANGOLOKAT A TŰZVONALBÓL HÁTRAFELÉ...

A JAPÁN HADAK UTJÁN

A NAGY TITOK MESTEREI.
A japán „speciális fegyvernem“ csatahajókat pusztít s rettegésben tartja az angolszászokat, de senki sem tudja, hogy mi a lényege a félelmetes találmánynak. Az új japán tengerészeti fegyvernem alkalmazásának hőseit mutatjuk be olvasóinknak. Balról-jobbra: Akira Hirovo főhadnagy, Masaji Yokoyama hadnagy, Naoji Iwasa hadnagy és Shigemi Furuno hadnagy; — négyen készítették el a hawai-i csatában a „speciális fegyvernem“ alkalmazásának tervét

A japán hadsereg és a flotta új győzelmeiről és nagyszabású hadműveletek kibontakozásáról számolnak be a heti jelentések. Midway szigeténél a lezajlott tengeri csatában, Amerikát súlyos vereség érte s a japán csapatok sikeresen partraszálltak az **Aleuti-szigeteken.** A pénzért vásárolt **Alaszka** veszedelemben forog s az amerikaiak kanadai csapatokkal óhajtják ezt a fontos területet megvédeni.

Kína területén gyors iramban folyik a japán előnyomulás. A harcoló csapatok már átlépték Csekiang tartomány határát és **Kiangszi** tartományban elfoglalták **Jüsan városát és repülőterét.** Jüsan volt a kínai főparancsnokság székhelye. A csungkingi kormány kétségbeesetten sürgeti az Egyesült Államok gyors segítségét, de az amerikaiak másfelé vannak elfoglalva. **Ausztrália és India** védelmét is szívesen Rooseveltre ruháznák az angolok, de Roosevelt Kanada segítségére számít... **A hosszú tanácskozások s ide-oda röpködések alatt, — japán seregei diadalmasan haladnak a végleges győzelem felé s felkészülnek az utolsó, nagy ütésekre...**

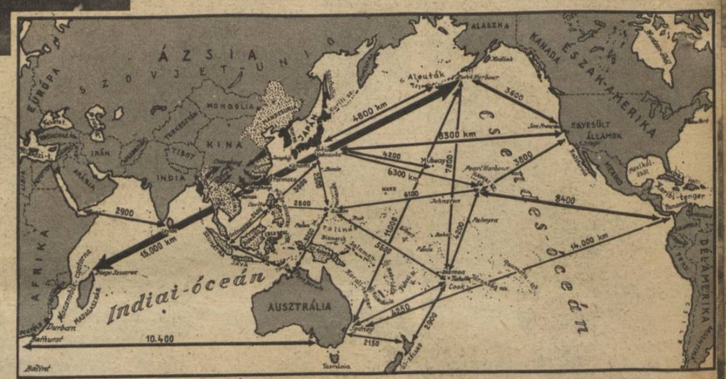

A JAPÁN FEGYVEREK HATÓSUGARAIBAN.
Végtelennek tetsző területeken uralja az óceánokat Japán hadereje s térképünk a légvonalak felrajzolásával szemlélteti a megiepő távolságokat...

KÉT RÁDIÓKÉP A KORALL-TENGERI CSATÁRÓL

Eg már a hatalmas amerikai repülőgép-anyahajó, de a japán bombázók addig üldözik, — amíg az örvénylő víz felett, csak a fehér füstfelhő jelzi az elsüllyedés helyét...

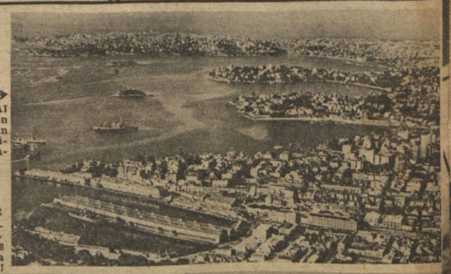

AZ AUSZTRÁLIAI SIDNEY kikötőjében a „speciális japán fegyvernem“ elsüllyesztett egy csatahajót...

DUTCH HARBOUR az alaszkai partvidék közelében. A japán vizekről 4800 kilométer távolságra támadnak a japánok!

A madagaszkári Diego Szuarez hadikikötője, ahol a japán „speciális fegyvernem“ elsüllyesztett egy 30.000 tonnás csatahajót és egy 5220 tonnás cirkálót. A japán speciális fegyvernem 15.000 kilométeres vonalon osztogatja a halált...

JAPÁN GYALOGSÁG KÖZELHARCA EGY EGÓ VASÚTI ÁLLOMÁS KÖRÜL, AZ INDIAI HATÁR MENTÉN

ANGOL HADIFOGLYOK BURMÁBAN, — elszállításukra várakoznak. Elég sokan vannak

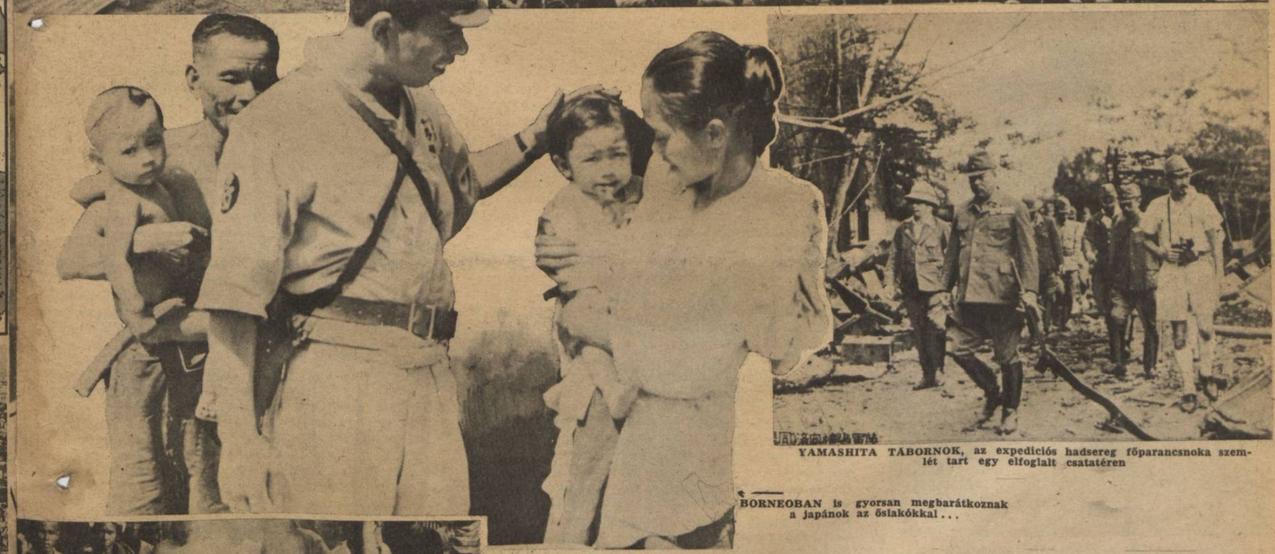

YAMASHITA TÁBORNOK, az expedíciós hadsereg főparancsnoka szemlét tart egy elfoglalt csatatéren

BORNEOBAN is gyorsan megbarátkoznak a japánok az őslakókkal...

A „SPECIÁLIS FEGYVERNEM“ BEAVATKOZIK...
Takeshi Matuzoe, a híres japán művész rajza egy süllyedő amerikai csatahajóról. A kép baloldalán valószínűleg a híres japán „kis tengeralattjáró“ figyeli a borzalmas színjátékot...

TÁBORTŰZ A DZSUNGEL SZÉLÉN
A bennszülöttek szívesen segédkeznek a japánoknak

KATONABECSÜLET.
Végtisztesség az elesett angoloknak. Japán harcosok tisztelegnek a kereszt előtt s körülöttük lehajtott fejjel állanak az elfogott angol tisztek, bajtársaik sírja előtt...

MAGYAR HÉT MILANÓBAN

ZUBOR ISTVÁN képes riportja a magyar-olasz barátságot ünneplő Milanóból

Milano ünnepel . . . ! Magyar zászlókat, magyar neveket hirdető plakátokat látunk Milano utcáin. A Villa Reale, a királyi nyaraló palotáján hosszú piros-fehér-zöld lobogók jelzik, hogy ott nyílt meg a magyar kiállítás és megkezdődött a magyar kultúrhét.

Háborús országban járunk . . . , de a városi utcán kevés jel utal a háborúra. A terek és utak búzatáblái inkább a józan, okos felkészülésre, a légoltalmi védődeszkaállványok a hideg megfontolásra, s a győzelem nagy hitét hirdető feliratok a törhetetlen hitre világítanak rá . . . A háború messze jár innen és a háborús világ nehéz körülményei között is józan és nyugodt élet folyik.

Olaszország magyarbarátsága régi . . . , de hogy milyen mélyen gyökerezik, azt ilyenkor látjuk, amikor a két állam hivatalos szervein kívül alkalom nyílik találkozni az olasz néppel, amely **lelkes és hívő barátja a magyarnak és ezt boldogan és hangosan hirdeti is . . . Testvér módján ünnepli a magyar vendéget és büszkén mutatja meg házát, vállalatát üzemét és intézményeit . . . !**

A milanói magyar hét eseményeire sokáig fogunk emlékezni mi és a milanóiak. Akkor is, amikor a háború után eltűnnek az óriás küzdelem nyomai és a két nemzet **boldog és békés munkában emlékezik majd vissza a nehezebb, de dicsőséges időkre . . . !**

BÚZATÁBLA A MILANÓI DOM ELŐTT
Milanóban minden kis teret, minden talpalatnyi földet beültettek búzával. Olaszország harcol, de nem feledkezik el a termelés fokozásának szükségéről sem.

A MILANÓI VILLAMOS a város utcáin, terein is búzatáblák között robog. A Piazza Fiume búzaföldje, háttérben a Gratta Cielo palotája

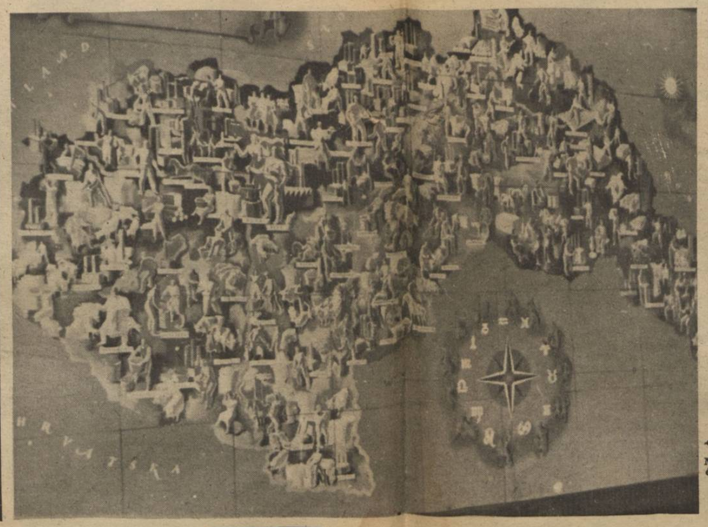

A PALAZZO REALE, a magyar kiállítás színhelye

ULLEIN-REVICZKY ANTAL beszéde a milanói magyar kiállítás megnyitó ünnepén

A MAGYAR KIÁLLÍTÁS MEGNYITÓ ÜNNEPSÉGE
De Capitani szenátor ünnepi beszédét mondja június 12-én, a kiállítás megnyitásán

ULLEIN-REVICZKY ANTAL megkoszorúzza a milanói Hősök Emlékét. A magyar nemzet szíve és szeretete hódol az elesett olasz hősök emléke előtt, a sötétzöld cserfalombokkal s nemzeti színeinkkel díszített koszorúval . . .

A COLONNE ROMANA DI SAN LORENZO OSZLOPAI a beszédes múlt szép emlékét őrzik Milano új, modern házainak árnyékában

MILANO GABONATŐZSDÉJE, a Piazza Fontana, ahol a régi szökőkút körül ma is, mint évtizedek óta mindig, Milano mezőgazdasági üzleteinek legnagyobb tételeit bonyolítják le.

MI ÚJSÁG?
Az újságos-pavilonok előtt mindenki járókelő megáll. Az is, aki nem vesz újságot, legalább a címeket átfutja. A háború hírei és a mindenkit érdekelnek . . .

VINCERE! GYŐZELEM!
A győzelem nagy hitét hirdető táblák ezreit látjuk Milano utcáin. Különösségnek látszik, pedig nem az: az olasz nép ősi szókimondó és ki kell állítsa a világnak azt, amit nagyon érez, amiben nagyon hisz . . .

A MILANÓIAK a háborús gondok közt sem feledkeznek el galambjaikról. A Loggia di Mercanti melletti már ismerik pártfogóikat a milanói galambok.

MELEG VAN! . . .
A virágárus asszony a nagy melegben előbbiekkel kezet az „üzletben"

MAGYARORSZÁG ipari és mezőgazdasági térképe a milanói kiállításon

ELÖRE AZ ÜTKÖZETBEN!...
(Geyer életveszélyes felvétele)

A KHARKOVI GYÖZELEM UTÁN
Hitler és Bock vezértábornagy kézfogása egy repülőtéren

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK

Nem könnyű feladat, értelmünk teljességével és minden idegszálunkkal felfogni világosan azt a gigantikus tényt, hogy *világháború van!*...

A Föld felülete 510,100.800 négyzetkilométer; *149,000.000* nklm. a szárazföld és *361,000.000* nklm. a tenger s alig számítható kis foltok kivételével, ez a roppant terület ma már *egyetlen csatatere* az egymás ellen küzdő óriás táboroknak. S ha nem is dörög a fegyver mindenütt, — az élet, a termelés, a szállítás, a közgazdaság, a politika és a katonai készültség, ennek a tomboló világháborúnak *tényezője* lett, minden földrészen és minden országban. Magával sodorja a feltámadt vihar a népeket, megparancsolja az életformájukat s áldozatot és állásfoglalást kényszerít reájuk a legfőbb emberi hatalom, *a puszta létvédelem nevében*. Földrajzi s történelmi adottságok, világnézeti akaratok s az általános helyzetről alkotott helyes, vagy helytelen ítéletek döntik el, hogy melyik nemzet hová áll s melyik oldalon veti erejét a küzdelembe, de régi és évek óta következetesen hangoztatott véleményünk az, hogy *az erőviszonyok és a győzelmi esély 1939 ősze óta változatlan! Az angolszászok belezavarták az egész világot a háborúba, sok népet szerencsétlenségbe döntöttek, de a hadviselés kezdetben kialakult előfeltételeit nem tudták megváltoztatni.* Egetverő lelkesedéssel megünnepelték a *szerb pucscsot*, a *szovjethábortú* és *Amerika* hadbalépését, de ma már minden katonai szakértő tudja az ellenséges vonalon is, hogy *Japán* beavatkozása óta veszedelmesen *szétforgácsolódott* az angolszász erő, anélkül, hogy legalább az európai tengelyhatalmakat sikerült volna a frontokon meggyöngíteni...

Tengereken, óceánokon és a szárazföldön, a világháborús célok irányítják a csatákat s a földkerekséget átfogó tervek és hadmüveleti elgondolások szabják meg, hogy mikor és hol kell megkezdeni a döntő harcot.

Japán példája

igazolja a legvilágosabban tételünk helyességét. A Tenno seregei elfoglaltak *2.5 millió négyzetkilométer területet, 93 millió őslakóval, 350.000 hadifoglyot ejtettek, 3763 ágyút, 1440 harckocsit, 11.000 géppuskát, 31.000 gépjárművet, 240 használható repülőgépet és rengeteg hadianyagot zsákmányoltak; lelőttek 1636 repülőgépet, elpusztították az angolszász hadihajóhad javát s csak Csangkaisek seregéből 112.000 katonát semmisítettek meg: — mindezt 9174 saját halott, 20.000 sebesült és 348 elveszett repülőgép árán!*... A példátlan különbség az eredmény és az áldozat között, minden részletjelentésnél jobban megérteti a valóságos helyzetet s következtetni enged a jövendőre.

Japán tipikus nagytér háborút visel, 15.000 kilométer szélességben. Hadereje hol itt, hol ott bukkan fel *Madagaszkár* és *Alaszka* között s az angolszászok *kénytelenek szétszórni erőiket*, mert nem tudják, hogy melyik japán hadművelet lehet végzetes, ha kifejlődését megengedik. *Igy harcolt Japán az első félév minden hónapjában s az amerikaiak soha sem tudták, hogy hol van az igazi sulypont*... Május és június keletázsiai története a modern *térháború* csodája. A japánok friss csapatokkal véglegesen elfoglalják *Burmát*, rohammal beveszik 5000 kilométerrel odább *Corregidort* s megtisztítják véglegesen a *Fülöp szigeteket*, rohamoznak *Uj-Guineában*, megvívják a *Korall-tengeri* csatát, főtámadást vezetnek *Kina* ellen, ágyútüzet zúdítanak *Sydney* városára, csatahajót süllyesztenek el *Madagaszkár* északi partjain s gőzösöket *Dunbar* magasságában és közel egyidőben, csekély 15.000 kilométerrel északkeletnek, partraszálnak az *Aleuta*-szigeteken, miután *Midway* sziget közelében súlyos tengeri csatát nyernek meg.

Érthető, hogy az amerikai szakértők kissé el-

ROHAMCSAPATOK MENETELNEK SZEBASZTOPOL FELÉ

A HARCVONALBAN
Felvert por, füst és reggeli köd burkolja be a merész támadók, ellenállhatatlan rohamát

EMBER-EMBER ELLEN KÜZD
A DÉLI FRONTSZAKASZON
Füstfelhő borítja be a küzdőket s csak a vasúti töltés választja el egymástól a harcosokat. A roham előtt átrepül a kézigránát a túlsó oldalra...

A SZOVJETFEDEZÉKBEN GAZDÁTLANOK MÁR A PUSKÁK...

A SZEBASZTOPOLI HADIKIKÖTŐ
A német repülők támadásai pusztítják mindennap a vörösök legnagyobb erődjét, s a kikötő berendezéseket és a hajókat a teljes győzelemig!

SZEBASZTOPOL KÖRÜL
sem marad ép ház a nehéz csaták színhelyén

ÉS ÚJ FORDULATOK

Irta: Rajniss Ferenc

kábulnak az iramtól és a változatosan cikázó ütésektől. *Ausztráliát* kellene segíteni és *Indiát, Kina* sürgeti a gyorssegélyt és *Kanada* is csapatokat kér, hogy a második front álmát kergető *Angliáról* ne is beszéljünk. *Amerika azt sem tudja, hogy hová üssön s még kevésbbé, hogy holnap hol kollintják főbe* ...

A régi klasszikus *tengericsata képe* is tökéletesen megváltozott! Ott állanak a 40 kilométerre hordó óriás hajóágyúkkal s nézhetik a sűrű mesterséges ködöket, amíg a japán *„speciális fegyvernem"*, úgy 40 méter távolságról kettőbe nem szakítja a gyönyörű hadihajót, amelynek dísztermében márványtáblán olvasható, hogy potom 32 millió dollárt kóstált, — testvérek között ... A Midway körül lezajlott tengeri csatában elpusztult egy *Entreprise* és egy *Hornet* típusú amerikai repülőgépanyahajó, — 146 repülőgép és 4400 főnyi legénység hordozói ... *Dutch Harbour* olajraktára és repülőgép-hangárja a levegőbe repült s a part mentén több égő szállítóhajó elsüllyedt. A japán veszteség egy elsüllyedt és súlyosan megrongált repülőgépanyahajó, egy megrongált cirkáló és 35 elveszett repülőgép, 120 amerikai repülőgép lelövése közben ... *A legfontosabb japán új eredmény kétségtelenül az Aleuta-szigeteken történt partraszállás, mert ezeknek a támaszpontoknak birtoka megakadályozza a Behring szoros igénybevételét Szovjetoroszország felé, erősen lecsökkenti Dutch Harbour katonai jelentőségét és veszélyezteti a Hawai-szigetcsoportot.* Amerikai jelentés szerint *nagy a köd* s egyelőre nem lehet megítélni a helyzetet az Aleutákon ...

A kinai hadművelet tervszerűen folyik s a Kiangsi és Kwantung tartományokból előnyomuló japán csapatok már csak *250 kilométerre állanak egymástól* Találkozásuk óriás tengerparti részt kanyarítana le a csungkingi kormány fennhatósága alá tartozó területből ...

A tengeri harcokban

az amerikai haditengerészet által biztosított hajókaravánokból, a német tengeralattjárók *hat napalatt 40 hajót, összesen 212.200 tonnát és egy rombolót lőttek ki! Knox* miniszter haragos fogadkozásai nem csökkentik a kereskedelmi hajózás érzékeny veszteségeit. Az olaszok az Atlanti-Oceánon 38.000 tonna ellenséges hajótér elsüllyesztését jelentik.

A *Földközi-tengeren* az olaszok *két* angol tengeralattjárót süllyesztettek el, német bombavetők pedig *két* súlyosan megrakott tartályhajót, 12.000 tonnát borítottak lángba s megrongáltak *négy* szállítóhajót *Tobruk* magasságában. *Anglia* déli partjain, a *La Manche*-csatornában és a *holland partok* előtt, német tengeri és légiegységek több kereskedelmi hajót elpusztítottak és megrongáltak.

Angliában mindennap újra meghirdetik a totális légiháborút Németország ellen, de a *berepülések* száma inkább csökkent, mint emelkedett a hét folyamán. *Emden* bombázása után német légirajok egy délangliai várost bombáztak súlyos sikerrel s a megszállott és a német területek lakónegyedeinek angol bombázása *sohasem marad megtorlás nélkül*...

Rommel vezérezredes

hős olasz és német páncélosai megtörték Bir Hacheim, „a libiai Verdun" erejét s rohammal elfoglalták az afrikai angol arcvonal déli várát. Sokezer halott, 2000 fogoly és rengeteg hadianyag az angolok vesztesége. A háromhetes marmarikai csatában a tengelyhatalmak csapatai 12.000 foglyot, 600 harckocsit, 300 ágyút és többszáz gépjárművet

PÁNCÉLOSOK HAJNALI TÁMADÁSA A VÖRÖSÖK DÉLI ARCVONALA ELLEN
Lenyűgöző látvány a harckocsik százainak megindulása s a felfejlődés a csatára

A SZOVJETFRONT KITÜNTETETT MAGYAR HŐSEI

BOKOR LÁSZLÓ
százados. Kormányzói Dicsérő Elismerés hadiszalagon, a kardokkal

KAYSER GYULA
főhadnagy. Kormányzói Dicsérő Elismerés hadiszalagon, a kardokkal

TELKES KÁROLY
páncélos hadnagy. Újólag a Kormányzói Dicsérő Elismerés hadiszalagon, a kardokkal

JOÓS KÁROLY
hadnagy. Kormányzói Dicsérő Elismerés hadiszalagon, a kardokkal

BOTH JÓZSEF
szakaszvezető. Nagy Ezüst Vitézségi Érem

PEREGOVICS LAJOS
Magyar Bronz Vitézségi Érem

DOBROVITS LAJOS
szakaszvezető. Magyar Bronz Vitézségi Érem

PELLER ISTVÁN
tizedes. Magyar Bronz Vitézségi Érem

MACZÁN KÁROLY
őrvezető. Magyar Bronz Vitézségi Érem

TOKANCSIK MIHÁLY
őrvezető. Magyar Bronz Vitézségi Érem

KAZDA FERENC
honvéd. Magyar Bronz Vitézségi Érem

HORVÁTH I. JÓZSEF
honvéd gk. vezető. Magyar Bronz Vitézségi Érem

FELTARTOTT KEZEKKEL
rohannak az égő pokolból a vörös katonák a németek felé s még a sebesült is az életét kockáztatja, hogy kikerülhessen végre a támadás tűzvonalából...

SIILASVON
finn vezérőrnagy látogatása a német haderő északi frontszakaszán

KÉZIGRÁNÁT HARCBAN A ROHAM ELŐTT

ÉLŐ HÍD!
Mindenáron biztosítani kell az előnyomulást, ha másképp nem lehet, a férfi vállak erejével...

KICSIT SÁROS
a motoros hírvivő, de pontosan érkezett...

A MURMANSZKI FRONTON
Géppuska és kézigránát fúzi vissza a támadó vörösöket

zsákmányoltak s a harcok kedvező alakulása következtében ezek a számok gyorsan emelkedhetnek.

Jellemző az angolokra, hogy a döntően fontos Bir Hacheim védelmét de *Gaulle* tábornok francia csapataira bízták, mert a védőrség elhullása elég bizonyosnak látszott... Már az angolok is beismerik az afrikai súlyos veszteségeket s *Norrie* tábornok, a brit páncéloserők parancsnoka szerint, csak *Tobruk* lehet az ellenség heves támadásainak közvetlen célja. *Ritchie* tábornok, a hadsereg főparancsnok, minden tartalék csapatát *Knightbridge* és *Acroma* védelmivonalára dobta be s a végzetes áttörést próbálja megakadályozni. *Knightbridge* körül óriás páncélos csata tombol s angol állítás szerint 1000—1000 harckocsi és 2000—2500 gépesített ágyú küzd egymás ellen a sivatagi forróságban. A légitámadások és csaták megsűrűsödtek s a döntés izgalma is áttüzesíti a levegőt... *Rommel északnak fordult s páncélosait egy új, megnyert csata Tobruk alá lendítheti... Az új harcokban 54 angol páncélos már megsemmisült s több mint 400 fogoly az érintkezés felvételének kezdő eredménye... Az arcvonalak összezavarodtak, a páncélos csata a végsőkig kiélesedett s Anglia közelkeleti uralmáért küzd ezekben a sorsdöntő összecsapásokban...*

A szovjetfronton

mérhetetlen a vörös hadvezetőség izgalma. A tengelyhatalmak nagy támadása még nem indult meg s a szovjet minden áldozatra hajlandó, hogy megtudjon valamit az arcvonalmögötti előkészületekről. Ezen a héten, a 175 lelőtt vörös repülőgép közül, igen sok a sikertelen felderítés szolgálatában gyulladt ki. A hosszú arcvonal több szakaszán, a bolsevisták téli támadásainak felszámolása folyik s az állások kiigazítása és előkészítése a közelgő nagy eseményekre. Az arcvonal mögé befészkelődött bandák és a bekerített nagyobb egységek megsemmisítése folyamatban van.

A déli arcvonalon két helyen lángolt fel a csata: Szebasztopol erődítményvonalában és Kharkovtól keletre, ahol egy meglepő és további fejleményekkel biztató gyors előretörésben 20.000 szovjet fogoly, 169 harckocsi, 113 ágyú és nagymennyiségű hadianyag került a szövetséges csapatok kezére. A nagy kharkovi győzelem természetes következményei jelentkeznek ebben a sikeres hadműveletben, amely a Donec mindkét partján elfoglalt, erős hídfőállásokra támaszkodik.

A magyar vitézség

A déli hadszintéren küzdő magyar honvédcsapatok heves csatákat vívtak az ellenséggel és véres veszteségeket okoztak a vörösöknek. A magyar arcvonal előtt egy támadási napon több halott feküdt, mint amennyit az összes magyar csapatok a keleti hadszintéren az utolsó félévben vesztettek! A honvédség jobb harci szelleme, hazafisága, erkölcse, s kiképzésének és felszerelésének kiválósága, úgy a támadó, mint a védelmező harcokban fölényesen érvényesül. *Az érsekujvári kerékpáros zászlóalj* 10 páncéltörő ágyút és granátvetőt, 94 nehéz gyalogsági tűzgépet, 400 puskát, sok lovat és járművet zsákmányolt s lelőtt golyószóróval egy szovjet repülőgépet. *A szovjet többször megismételt támadásai összeomlottak a magyar vonalon s a honvéd rohamjárőrök rajtaütésekkel zavarták állandóan a vörösök védelmi munkálatait. Horváth József, egy zalamegyei gyalogezred őrmestere, egyedül támadt egy szovjet harckocsira, kézigránátokkal megállította és legénységét lefegyverezte.*

Szebasztopol

körül éjjel-nappal dörögnek az ágyúk s mély hangjukat a török partokon is hallani lehet. Június 7-én kezdődött meg a nagy német támadás s az első négy nap alatt a műszaki csapatok *20.000 aknát szedtek fel* s a rohamosztagok 645 beton- és sziklástalajba vájt kiserődöt foglaltak el s 3600 foglyot, 41 ágyút, 12 páncélost és több mint 400 aknavetőt zsákmányoltak. *A mélyen tagolt, hatalmas, modern erődöt, a vörösök a tél folyamán mégjobban kiépítették s ellátták minden szükséges harci felszereléssel. Közelharcban és kézitusában kell elfoglalni minden egyes tábori állást s a nagy küzdelem fősúlyát a gyalogság viseli. Szebasztopolnál a zuhanóbombázók hősi erőfeszítése segíti a gyalogságot és sűrű rohamokkal tépi-szaggatja szét a védelmi berendezéseket, a kikötőt, a raktárakat és az ellentámadásra induló nagy harci csoportokat.* A szebasztopoli kikötőben és a környező vizeken a stukák sok szovjet hajót gyujtottak fel s az *olasz gyorsnaszádok megjelenése a Feketetengeren a hét legnagyobb meglepetése s a legsúlyosabb veszedelme a szovjet ellátó-hajózásnak.*

A szebasztopoli elkeseredett közelharcokban a németek már elfoglalták a Sztalin-erődöt s a rohamcsapatok az erődítményövezet középpontjában állanak.

A szovjetfront *középső szakaszán* sok szovjettámadás véresen összeomlott s a *wolchovi* arcvonalon a német ellentámadások éppen úgy biztosították az előretörést, mint az *Ilmen*-tó környékén. *Murmanszk* bombázása erőteljes s a szovjet az arcvonal legészakibb szakaszán, *Dietl* vezérezredes haderejének nagyszabású hadműveletére számít.

A keleti hadszintéren, egyetlen frontszakaszon sem tudta a szovjet a kezdeményezést magához ragadni s ez a tény elegendő, a közeljövőben várható, döntő események irányának megsejtéséhez... A szovjet csak elveszítheti a kialakuló történelmi csatákat!...

MENEKÜLÉS A SZOVJET FOGSÁGBÓL

Csodálatos élmények a vörös pokolban

1. **Nagy Károly** zászlós nem is három héttel ezelőtt, még egy bűzhödt levegőjű földalatti odúban feküdt, **súlyos sebesüléssel, lázasan, élelem és orvos nélkül, szovjetfogságban!..** Ma: a hadikórház kertjében, a vadgesztenyefák fekete árnyékában sétál, itthon!... A legutóbb Pestre érkezett kórházvonat hozta haza, kétszázegynéhány bajtársával együtt. Azóta az egyik hadikórház folyosóin, ha ez egyáltalán lehetséges, halkabban járnak az ápolónők, az orvosok szolgálati idejükön túl is bennmaradnak és a konyhában is nagyobb a sürgés-forgás: **mindenki a harcból jött honvédekről beszél...** Legtöbb szó Nagy Károlyról esik, a zászlós úrról, aki szovjetfogságban élte át a kharkovi csatát és szemtanuja volt a fejetlen menekülési kísérletnek, amellyel Timosenko hurokbaszorult seregei igyekeztek kijutni a szövetségesek acélgyűrűjéből. Ő maga így mondja el fogságbaesésének és szabadulásának eseményeit:

2 — Dandárunk 3 kilométeres védelmivonalban várta a Kharkov ellen irányuló szovjet offenzívát... Ezredem egy erdőszélen, a fák védelme alatt vigyázta az előttünk elterülő síkságot... A szovjettámadás május 14-én kezdődött. A mi vonalszakaszunkon, tüzérségi előkészítés után, szovjetgyalogság jött rohamra. A saját vonalat ötször is elérték, de a fiúk mind az ötször visszaverték őket. **Kézitusával!... Forró volt a levegő!...** Tőlünk jobbra, a német ezredek ellen erős páncélos erőket vetettek harcba. **Áttörtek!...** Most már tudom, hogy ez az „áttörés" német akaratból történt és azért, **hogy Timosenko seregeit katlanba csalják.** Akkor azonban szomorkodtunk a visszavonulási parancsért... Az erdő túloldalán, a Donec mentén vonultunk vissza szakaszonként és kelletlenül... Az egyik kanyarban kis erdei falura találtunk... Terepkutatóink jelentették, hogy a faluban már bolsik vannak... **Nem baj!... Átmegyünk rajtuk!...** A folyóparton töltés húzódott. Ennek védelme alatt igyekeztünk előre a kora éjszakában. **Észrevettek bennünket. Tüzet kaptunk,**

3... **de a fiúk neki-neki rugaszkodtak a töltésnek és golyószóróval végigseperték a házakat...** Igyekeztünk gyorsan előre jutni... **Fölöttünk, a töltés peremét magasra verték a robbanótöltények. Mert azt használták. Robbanótöltényt!..** Tűzvonalba kerülésünk első napjaiban megzavart bennünket ez a lőszer. **Kétszer dörren.** Kilövéskor és becsapódáskor. És mi eleinte azt hittük, hogy **hátulról is lőnek bennünket**. A tapasztaltak aztán megmagyarázták a dolgot... **Nem törődtünk a mögöttünk hallatszó pukkanásokkal... Magam is ilyen golyótól sebesültem meg.** Ez úgy történt, hogy a falu közepetáján hirtelen végeszakadt a töltésnek. Nem volt más választás, mint saját erőnkben bízva, **nekivágni a közel százméteres nyílt terepnek. Este volt, sötét...** A bolsik géppuskával lőttek bennünket, — dehát mi is feleltünk... A szakasz majdnem veszteség nélkül jutott át a veszélyes terepszakaszon... Magam a két golyószórossal és legényemmel utolsónak indultam. **Nem volt szerencsém. Jobbkaromat melegség öntötte el. Elestem. Bajtársaim segítségemre jöttek,**

4... **de már semmit sem tehettünk!.. A házakból bolsik özönlöttek elő. Lehettek vagy kétszázan. Előreszegzett szuronnyal rohantak ránk. Bajtársaim lőni akartak. Vagy ha kell, kézitusával fedezni menekülésemet. Nem hagytam. Ha nyugodtan viselkedünk, — mondtam, — talán megússzuk a dolgot. Kábult voltam és félig eszméletlen, de így is jól láttam, mennyire megörültek, hogy tiszt került karmaik közé. És azt hiszem, kizárólag ennek köszönhettük az életünket.** Mindenünket elszedték, még zsebkendőinket is... Eszükbe sem jutott, hogy kocsiba tegyenek... **Gyalog kellett megtennem közel tizenöt kilométert...** A vérveszteségtől azonban anynyira gyenge voltam, hogy **többször is összeestem... Puskatussal kényszerítettek talpra... Bajtársaim támogattak... Közben háromszor is odajött hozzánk a zsidó bolsitiszt és kaján arccal vigasztalt: nemsokára lesz orvos, addig csak erőltessem a dolgot...**

5... **Orvos helyett azonban valami parancsnokságra vittek, magasrangú tisztek közé.** De nem ők kezdtek vallatni, hanem a **„komisszár"**, a politikai biztos. **Zsidó volt! Hatalmas termetű,** rosszarcú **zsidó, aki — látszott rajta, — legszívesebben ott helyben agyonlőne bennünket. De ritkán kerülhet tiszt a kezeik közé. Vallatni kezdtek, németül.** Hol szolgálok, mi a beosztásom, hogy hívják parancsnokaimat, milyen erőt képvisel hadtestem és így mindenféléről... **Semmit sem mondtam!... Sem én, sem bajtársaim, akik egyszerűen „nem értették" a német szót...** Elkészültem rá, hogy veréssel próbálnak szólásra bírni bennünket. De nem!... **A „komiszszár úr" a GPU-nál tanulhatta a vallatás módszereit: udvariasan megkérdezte, éhesek vagyunk-e, vagy tán szomjasak?... Igennel feleltem, de: semmit sem adtak!... Sem akkor, sem később!... Csak mindig megkérdezték: akarunk-e enni, vagy inni... Ha igen: beszéljünk és akkor minden lesz!...**

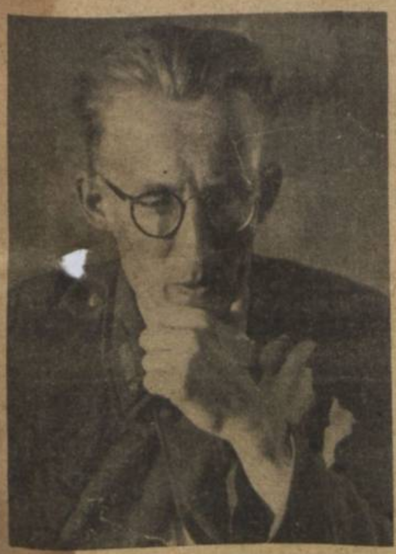

6. **Erre azzal válaszoltam, hogy egyszerűen lefordultam a székről...** Enni adtak. **Szárított halat és kenyeret!... Bár ne adtak volna!...** A hal olyan sós volt, hogy itthon a kutya is ott hagyná. A kenyér fekete volt, mint a föld. Szemnyi gabona sem volt benne... A halat még csak legyűrtük valahogy... Ezt is vesztünkre. **Mert: vizet nem adtak utána és a sós hal percek mulva marta már a torkunkat...** Vizet kértünk, de a komisszár sajnálkozó mosollyal kijelentette, **vizet csak akkor kapunk, ha vallunk... Hát vallottunk!... Soha életemben nem hazudtam annyit, mint ... a következő félórában!... A komisszár elégedetten bólogatott, a végén pedig megnyugtatott, hogy most orvoshoz visznek...** Kocsira tettek bajtársaimmal együtt... Valamerre **Izjum** irányába vittek bennünket... Estére nagyobb faluba értünk. De nem hogy kórházat, **még egy egészségügyi katonát sem láttunk... Kórház helyett egy bűzös fészerbe tereltek bennünket. Itt németekkel találkoztunk... Velünk egyidőben kerültek fogságba... Az éjszakát ...l tervek megbeszélésével ...ük...**

7. **De reggel katonák jöttek, a járni tudókat kihajtották és mi heten maradtunk. Hat német és én. Valamennyien sebesültek. Tizenegy napig feküdtünk a fészerben minden ápolás nélkül...** Csak a falu ukrán tanítónőjének köszönhettük, hogy sebeink nem üszkösödtek el. Talán utolsó fehérneműit hasogatta szét, hogy éjszakánként kötést csempészhessen hozzánk... **Egyáltalán: a lakosság gyűlölte a bolsevistákat és a tanítónő szerint, alig várták a német felszabadítást.** A falu lakossága élelmezett bennünket, tejjel, tojással és ami még került... Mert a bolsevistáktól éhen veszhettünk volna. Most már megértettem, miért olyan sápadtak és soványak a szovjetkatonák... **A tizenkettedik napon aztán felfordult a világ... Végeláthatatlan oszlopban terelték a faluba a sebesült szovjetkatonákat. 20-án már annyi sebesült volt a faluban, hogy nagyobb részüknek már fedél sem jutott. Orvost ők sem kaptak. Velünk senki sem törődött.** A tanítónő segítségével, a 21-ére virradó éjszaka **átcsempésztük magunkat egy pincébe.** Éppen idejében, mert...

8.... **hajnalban stukák jelentek meg a falu fölött.** Keleti irányból jöttek. Hármasával.. **Lehettek vagy harmincan.** A falu határán egymás után zúgtak lefelé. **Sivításuk a hátgerincünket hasogatta.** A németeknek is. A stukák jajgatása valami olyan borzalmas hatást vált ki az emberből, ami a robbanásoknál is megrázóbb. A támadás alatt a pince ablakánál álltam, majdnem az egész eget beláttam, de Ratát egyetlen egyet sem. Csak a légvédelmi ütegek működtek, — de a stukák minden veszteség nélkül húztak el nyugat felé... **Nemsokára aztán szovjetcsapatok jelentek meg a faluban. Délidőre pedig olyan kavarodás támadt a szűk utcákban, amit életemben nem láttam még.** Minden rend és fegyelem nélkül, valami **szörnyűséges forgatagban özönlöttek át a falun, gyalogság, lovassággal egybekeveredve, tüzérség páncélosokkal vegyesen, teherautók, tankok, lovasszekerek és motorosok...** Parancsszavak helyett csak káromkodást lehetett hallani és elég sűrűn lövéseket: a komisszárok működtek... **De mi nem ezt figyeltük, hanem az egyre közelebbről hallatszó ágyúzást...**

9... **Hej! Ezek csak a mieink lehetnek! Megismertük a dörgésüket... Amikor aztán legnagyobb volt a torlódás, ismét megjelentek a stukák... És ettől kezdve négy napon át szakadatlanul pusztították a visszavonuló bolsevista hadakat... Ötödik napon elcsendesedett a falu... És mi arra gondoltunk: talán, talán megmenekülünk!...** De az előretörő német csapatok nem rontottak be a faluba. Előbb **megdolgozták** egy kis tüzérségi tűzzel, olyannal, hogy az is imádkozni kezdett köztünk, aki régen elfelejtette a Miatyánkot!... **Egynémelyik granát közvetlen „óvóhelyünk" közelében csapott le és valóban Isten segítsége volt, hogy nem pusztultunk ott... Ugyanennek a napnak délutánján bevonultak a németek, nem nyugati irányból, ahonnan vártuk őket, hanem keletről!... Nem sokkal később pedig már sebesültszállító autóban feküdtünk mind a heten. És amerre elmentünk, amerre szemünk ellátott, szürke volt a vidék a tönkrevert szovjet hadianyagtól. Tankok, döglött lovak, kiégett teherautók és hullák szörnyű halmaza között vittek bennünket a biztonság felé...**

10. **És nem is négy héttel fogságba esésem után, újra itthon vagyok! Virágzanak a fák, szép az élet. Mi tudjuk csak igazán, hogy milyen szép Magyarország s milyen förtelmes a vörös pokol...**

Elvadult, embertelen világot ismertünk meg mindannyian a szovjetföldön s megtanultuk, hogy nem lehet tartós béke, nyugalom és boldogság Európában, amíg a fegyverek ereje meg nem semmisíti a vörös veszedelmet.

A ZSIDÓSÁG egyes

A ZSINAGÓGA UDVARÁNAK RÁCSOZATÁNÁL
Ami kívül van, az csak kihasználható idegen terület...

OKKAL FÉL, VAGY SZERÉNYKEDIK A FÉNYKÉPEZŐGÉP ELŐTT?...

AZ ÜZLETKÖTŐ ZSIDÓ
Más foglalkozás — elképzelhetetlen...

AZ ÁTMENETI ZSIDÓ
Napok alatt pajeszos lehet, de meg is borotválkozhatik...

Először a szegény határmenti falvakat árasztották el. Azután megszállták a vidék kereskedelmi gócpontjait. Végül már pénzzel is felruházottan, sűrű rajokat küldözgettek előre, megerősíteni a főváros gazdasági életében elhelyezkedett, szerencsés fajtestvéreket... Ez a friss, mohó áradat, hol hazafias, hol világpolgári álarcban ellepte a börzét, a sajtót, a politikai fórumokat s megnövekedett erejét, **a különálló, zárt, zsidó gazdasági rendszer végleges megszilárdítására használta fel.** Ráborult a zsidó háló az országra, amelyet csak a feltámadt nemzeti öntudat és életerő szaggathat széjjel. A törvényes úton megindult nagy küzdelemben rendkívüli feladatok várnak a magyarságra **a vidéki városokban, amelyeknek keresztényszellemű, magyar életformájába, népünk jövendőjének pilléreit kell beleépíteni.**

A vidéki városok zsidóságának rétegeződése átfogóbb s többszínű, mint a budapesti zsidóságé. Faji ereje és összetartása az orthodox hitben gyökerezik s gazdasági hatalma szélesen megalapozott. A vidéken a kevesebb pénz is döntő jelentőségű **tőke** s a panaszkodó zsidóság kirívóbban ura a helyzetnek és a vállalkozásnak az olyan helyeken, ahol **jómódja** mellett csak a szegénység soványkodik... **A magyarság fontos feladata nézni, megfigyelni a vidéki városok zsidóságának életét, hogy nemzeti céljait, az ellenálló erők teljes ismeretében valósíthassa meg...**

SZOMBAT DÉLUTÁN
Az üzletek legnagyobb része zárva van. Megáll a kereskedelmi forgalom...

MAGÁNZÓK?
Üzletük nincs? Az utcán tárgyalják le a gsefteket.. Nincs semmi baj!...

SZOMBAT DÉLUTÁN
A ZSINAGÓGA ELŐTT